

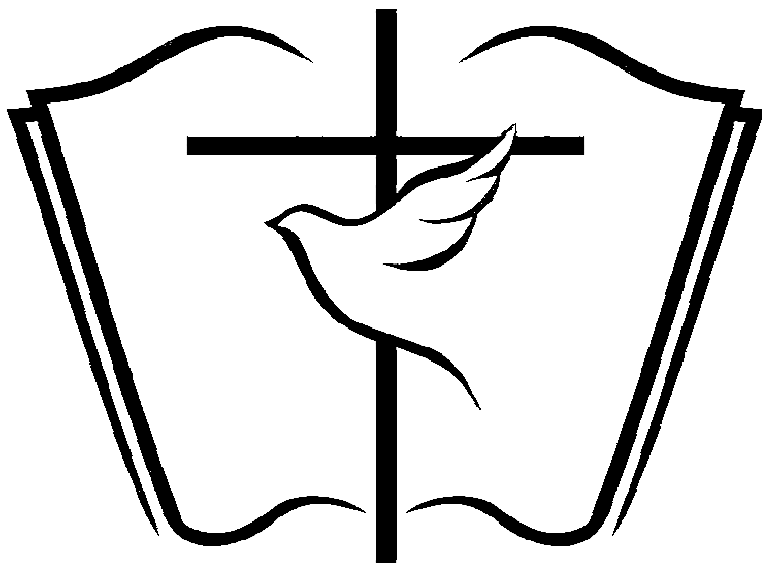

Zpravodaj

BJB Brniště

Květen 2018

11. ročník

*Ale Přímluvce, Duch svatý,
kterého pošle Otec ve jménu mém,
ten vás naučí všemu a připomene vám všechno,
co jsem vám řekl.*

Jan 14:26

Když nastal den letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchr, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.

V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě, a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. Byli ohromeni a divili se: "Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje?"

Skutky apoštolské 2:1-7

Milí sourozenci v Kristu,

20. května si připomínáme seslání Ducha svatého. Nikdy přesně nepoznáme, co se stalo v den Letnic, ale musíme vědět, že to je jeden z vrcholných dnů křesťanské církve, protože ten den přišel Duch svatý. V ten den se pro učedníky všechno změnilo.

Duch je Bůh zjevující v každé době lidem svou pravdu. (Mluvil k Davidovi, k prorokům, ale bylo to jednání jednorázové.) Ale o Letnicích se stalo něco zvláštního. Od tohoto okamžiku se stal Duch svatý dominantní skutečností prvotní církve.

Prvním znakem bylo, že *Duch svatý byl zdrojem vedení*. Duch pohnul Filipa, aby navázal kontakt s etiopským eunuchem (Sk 8:29); připravil Petra na příchod Korneliovyh poslů (Sk 10:9); nařídil oddělit Pavla a Barnabáše k nesení evangelia pohanům (Sk 13:2.4); ... **A chce vést tebe a mě.**

Druhým znakem bylo, že *všichni vůdci církve byli lidmi Ducha*. O apoštolech nikdo nepochybuje. Ale i těch sedm mužů, kteří měli sloužit při stolech, byli lidé Ducha (Sk 6,3). **Jsme já a ostatní vedoucí lidmi Ducha? Modlíš se za nás, abychom byli?**

Třetím znakem bylo, že *Duch byl den za dnem zdrojem odvahy a síly*. Učedníci měli přijmout s příchodem Ducha sílu (Sk 1:8); Neuvěřitelná Petrova odvaha před sanhedrinem je důsledkem působení Ducha (Sk 4:31); Pavlovo podrobení Elymase je dílem Ducha (Sk 13:9). **I my potřebujeme sílu a odvahu, abychom byli dobrými svědky Ježíše Krista.**

Dalším znakem bylo, že se nikdo nepovyšoval ani nepohrdal druhým. Pobývali jednomyslně v chrámu, o vše se dělili, a tak byli všem milí. A Pán k nim pak denně přidával další. (Sk 2:43-47).

Posledním znakem je, jak Sk 5:32 mluví o Duchu, „kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“ V tom se skrývá velká pravda, že *míra Ducha, kterého může člověk vlastnit, je podmíněna tím, kým člověk je.* **Bud'me**

poslušní Jeho slovu a nechme ho promlouvat do našich srdcí.

Proč je potřeba být naplněný Duchem svatým? On nás zmocňuje ke službě, ke svědectví, k životu. Vede nás do Bible a dává nám jí porozumět. Jan 14:26 *Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.* V prvních třinácti kapitolách *Skutků* je víc než čtyřicet odkazů na Ducha svatého; prvotní církev byla církví naplněnou Duchem, a to byl zdroj její moci.

Bratři a sestry, moji drazí sourozenci, ani my se bez Ducha neobejdeme! Máme Ducha svatého? Když jsme uvěřili, musíme Ho mít, protože On obviňuje z hříchu a vede k pokání. Ale máme Ho v plnosti? Duch svatý vede k oslavování a vyvýšení Krista. Je Kristus vyvýšen naším životem, každý den? Je v našich rozhovorech i přemýšlení? S hanbou přiznávám, že svými slovy Ho někdy zarmucuji. Vždy mi ale dává milost k pokání a prosím i vás, abyste mi odpustili (a také řekli), kdybych řekl něco, co vás zranilo.

Není něco, čím jsme Ho zarmoutili, a On se stáhnul z toho našeho „domu“ někam do podkroví? Nebo nevyhnali jsme Ho do sklepa? A nebo nechtěli bychom být pokřtěni Duchem svatým? Tu zkušenost, o které se píše ve *Skutcích*? Jestli ano, přijď, budeme se modlit a prosit. „Každý, kdo prosí, dostává ...“

Maranatha!

Jiří Šimek

OHLASY ZE STARŠOVSTVA

Ohlasy ze setkání staršovstva v dubnu

- Staršovstvo se sešlo kompletní.
- Na úvod jsme si přečetli úvahu z *Deníku mladých* a společně se modlili.
- Jirka Šimek nám referoval o regionálce - setkání kazatelů, konané 19. 3. 2018 ve sboru BJB Na Topolce. Tématem byla svatba, slovo měl kazatel Erik Poloha. Dále se mluvilo na téma homosexuality v rámci diskuze sborů BJB s topoleckým sborem. Další regionální setkání kazatelů BJB se bude konat 11. 6. 2018 v našem sboru.

- Zabývali jsme se tématem rodinných bohoslužeb (účast dětí na Večeři Páně), hodnotili jsme poslední sborovou hodinu a řešili, jak dál vést mládežníky.
- Odsouhlasili jsme, že Jirka Šimek může dále pokračovat v evangelizacích na náměstí v Jablonném v Podještědí, které dělá již 9 let. Nově to bude akce sboru, kdo se bude chtít zapojit, je vítán.
- Naplánovali jsme program na měsíc květen.
- Setkání ukončila modlitbou Martina Matysová.

Zapsal

Jiří Jíra

ZE SBOROVÉ KNIHOVNY

Název: Život bez hranic - inspirace pro báječný život

Autor: Nick Vujcic

Je to inspirující kniha od výjimečného člověka. Nick se narodil bez rukou a nohou. Zvítězil nad svým postižením a vede nezávislý, bohatý a plnohodnotný život, který je vzorem pro každého, kdo hledá skutečné štěstí. Vypráví o svém postižení a jak se s ním snažil vyrovnat. Vypráví o tom, jak se pro něj víra v Boha stala základním zdrojem síly a smyslem života. V současné době je Nick mezinárodně uznávaným motivačním řečníkem.

Název: Přemožení rasismu

Autor: Rick Joyner

Ježíš řekl, že důležitým znamením poslední doby a předzvěstí jeho návratu budou etnické konflikty. Rasismus je založen na dvou základních kamenech. Prvním je pýcha těla - posuzování druhých podle zevnějšku. Druhým kamenem je strach z lidí, kteří jsou odlišní. Rasismus je pevně propojená kombinace pýchy a strachu. Důvěra je mostem, který umožňuje vztahy. Kristův kříž jedná jak s lidskou pýchou, tak s lidskou nejistotou. Čím více na sebe necháme působit Ježíšovu lásku, tím budeme pokornější a jistější.

Růžena Kucová

Konference mládeže v Bánské Bystrici

Konference byla skvělá, moc jsem si ji užila. Nejvíce mě zaujala hlavní slova, která byla na různá témata, ale všechna mířila ke stejnému - NÁSLEDUJ - NÁSLEDUJ JEŽÍŠE.

Hned první kázání bylo svědectví člověka, který si naplánoval svůj životní příběh, ale Bůh to tak nechtěl. On se tedy rozhodl, že Boha bude následovat, že nechá Ježíše psát jeho životní příběh.

Druhé kázání, které mě oslovilo, bylo o zónách. O zóně komfortu, ve které se cítíme dobře a pohodlně, ale ve které se nedá růst, a o zóně růstu, kde už to není tak pohodlné, ale kde je možnost růstu. Rečník nás povzbuzoval, ať opustíme zónu komfortu a začneme žít v zóně růstu.

Všem vám moc děkujeme za modlitby.

Aneta Šimková

(Pozn. redakce: Svědectví z konference jsme tu měli mít celkem pět. Bohužel ostatní ani po opakovaných výzvách nic nedodali.)

Milí sourozenci v Kristu,

jak asi většina víte, byla jsem na operaci. Poprvé ve svém životě. Nevěděla jsem, co mám očekávat. Nemám ráda takové kroky do neznáma. Když mi ale doktorka řekla, že je potřeba operace, a doktor v nemocnici mi to pak po vyšetření potvrdil, nepochybovala jsem o tom, že je to pro mne dobré a to mi dávalo sílu překonat strach z neznámého. Tak relativně v klidu uběhly dva měsíce.

Pak ale začalo kolečko předoperačních vyšetření a všichni mi kladli na srdce: „Hlavně neonemocnět.“ To se lehkou řečí říká v období, kdy chvíli svítí slunce a člověk se potí a svléká vrstvy oblečení a náhle slunce zajde za mrak a je děsná zima. Já většinou vydržím celou zimu zdravá, ale v tomto období lehnou se zánětem nosohltanu. A také mě ten nosohltan začal zase zlobit. Vidina toho, že by se operace musela odložit kvůli nějakému nachlazení či nemoci, mě pěkně vystresovala. Neustále jsem se zkoumala, jak mi je, a většinou nic moc. Nechtělo se mi operaci odkládat. Teď už bylo všechno připraveno, domluveno... Ale v modlitbách jsem se začala zabírat myšlenkou - a co když to není Boží vůle, teď? Začala jsem se modlit: „Děj se vůle tvá.“ Nic se nezměnilo. Stres zůstával, pálení nosohltanu také. Ať jsem si to rovnala v hlavě, jak chtěla, ten stres jsem neuměla porazit. S každým mým „Amen“ bylo vše zase při starém.

Pak přišlo poslední odpoledne doma. Seděla jsem venku na houpačce a zase přemýšlela o tom, jak mi je a co mě čeká. A přišly i myšlenky, co když tu sedím naposledy, co když už se nevrátím... Pravděpodobnost je malá, ale člověk nikdy neví, co se může zkomplikovat. Asi si řeknete, že jsem si ten stres ještě pěkně přikrmila, že jsem měla takové myšlenky zahánět a myslet na něco hezkého. Ale opak je pravdou. Já našla smíření s Bohem. Stres neodešel, pálení nosohltanu se objevovalo a zase mizelo, ale já byla od té chvíle přesvědčena o tom, že ať se stane cokoli, bude to podle Boží vůle a bude to dobré.

Do nemocnice jsem odjížděla v pondělí ráno s nadějí - buď se vrátím nebo se sekám s Bohem. Ještě v nemocnici jsem přemýšlela, komu a jak mám říci, že mě pálí nosohltan, když jsem najednou odpoledne zjistila, že mi vlastně už nic není, že se bolest už nadobro ztratila. A já věděla, že se tedy odklad nekoná, operace bude, že se to opravdu jen ten Zlý urputně snažil mě rozhodit, ale vše je v Božích rukách. Stres už se neobjevil, zato se mou duší i myslí rozléval pokoj. Pokoj jaký tento svět nezná a neumí dát. Ráno jsem si s tímto pokojem v srdci i myslí lehla na lehátko, na kterém mne odvezli na operační sál. S úsměvem na rtech a tichou modlitbou „Bože, děj se vůle tvá“ jsem blaženě usnula.

V silných bolestech, až jsem si rouhavě povzdechla, že bych raději brala to setkání s Bohem, jsem se někdy odpoledne probírala na JIPce. Navzdory bolestem jsem v momentech, kdy jsem neklimbala, díky silným lékům na bolest, prožívala stále pokoj a radost a očekávání, co Bůh pro mne v životě má ještě připraveno.

Druhý den ráno jsem mohla do sprchy a vsedě se najíst. V poledne, po obědě a po poslední kapačce na bolest, mne přesunuli na normální pokoj. Bylo mi docela dost dobře. Mohla jsem si číst, luštit křížovky... K večeru se opět začaly ozývat silné bolesti a k tomu křeče od větrů. Seděla jsem na posteli a modlila se: „Ježíši, vždyť jsi nesl moje bolesti na kříž, proč to tak moc bolí? Udělej s tím něco, prosím.“ Jako vždy jsem očekávala, že po mém „Amen“ bolesti zmizí jako mávnutím kouzelného proutku, a mně bude zase hej. K mému zklamání se opět nic takového nestalo. Vždycky, když očekávám okamžitý zázrak, nic se nestane. Místo toho se za chvíli objevila sestřička s léky. Dostala jsem něco na bolest i na větry, plus něco na spaní. Spolkla jsem první dva prášky, další o hodinu později a šla spát. Ráno jsem se probudila a uvědomila si, že právě prožívám Boží zázrak - nic mě nebolí. Bůh vyslyšel mou modlitbu, jen jinak, než jsem si představovala já. Použil si k tomu zdravotní sestru a léky, ale ty bolesti už nikdy nepřišly zpět za celou dobu pobytu v nemocnici.

Bůh je dobrý, Bůh slyší a odpovídá. Někdo chytrý řekl, že život je plný náznaků a my se je potřebuje naučit rozluštit. Hlavně nepřehlédnout, když s námi Bůh mluví, jedná, koná zázrak - to vše jinak než bychom si představovali. Potřebujeme oči k vidění a odvahu se na něj spolehnout navzdory našim pocitům i okolnostem.

Martina Matysová

P.S. Děkuji za vaše modlitby.

Nedělní bohoslužby

- 6.5. vedení a kázání: Jiří Jíra
13.5. vedení a kázání: Jiří Šimek+ Večeře Páně
20.5. vedení a kázání: Jiří Šimek
27.5. vedení: Jiří Šimek
kázání: Martina Matysová

Rozhovory nad Bibli

každé úterý v 18:00 v Oáze

Téma:

Pokoušení Božích dětí
(1. a 8.5. zrušeno)

**Nedělní škola
pro děti**

- 6.5. Hanka
13.5. Rodinné bohoslužby
20.5. Aleš
27.5. Veronika

(program dle příručky)

Dorost

čtvrtek 16:00

- 3.5. Kristy, občerstvení: Filip
10.5. Hanka, občerstvení: Mája
17.5. Kristy, občerstvení: Ema
24.5. Hanka, občerstvení: Martkét
31.5. Tom, občerstvení: Filip
(program dle domluvy)

Pixit

pátek 17:00

- 4.5. dle domluvy
11.5. Zpěv a hra
na nástroje s Jirkou J.
18.5. -
25.5. dle domluvy

Skupinky**Skupinka v Novém Boru:**

středa 9. a 23.5. v 17:00
u Korolusových

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:

každé pondělí v 17:00

Skupinka v Mimoni:

pondělí 7. a 21.5 v 18:00

AKCE SBORU:

Pátek 11.5. Setkání staršovstva v 19:30
 Neděle 13.5. Den Matek
 29.5. - 4.6. Služba Shirley a Jima Bedsolových u nás a v okolí
 Pátek 1.6. Koncert Shirley Bedsole v 18:00

DALŠÍ AKCE:

Neděle 6.5. YMCA Kuličkařada u rybníku Vratislav v 15:00
 18.-20.5. Setkání YMCA na Soběšíně
 29.-31.5. Kurz kazatelů BJB
 Pondělí 11.6. Regionální setkání kazatelů BJB v Brništi

TAXISLUŽBA:

David Matys, tel. 724066686

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny tento měsíc slaví:

- 8.5. Kamila Matysová
- 11.5. Aneta Šimková
- 15.5. Karel Kuc
- 16.5. David Matys
- 21.5. Kristýna Matysová
- 21.5. Dorota Kucová
- 24.5. Tomáš Matys
- 24.5. Jáchym Kuc
- 30.5. Martina Berková
- 30.5. Hana Matysová ml.

Vydalo BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu
Šéfredaktor: Martina Matysová, martina.matys@bjb-brniste.cz, 607705926

Korektura: Hana Kucová

Tisk: David Matys

Uzávěrka příštího čísla je ve čtvrtek 25.5.2018

Tento Zpravodaj je k přečtení i ke stažení na našich internetových stránkách:

www.bjb-brniste.cz